

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De latrone quodam. Capvt XX [i.e. XXVIII].

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

REdeuntem illum quandoque ex infero
 ri Germania, atque per Rheni tractum
 partes superiores contendentem, **T**er-
 quidam iuuenis & ad iter expeditus comitatur:
 quem cum die quodam paribus vestigiis
 sequi non posset, quod ægrè affectus & debili-
 tus esset, relictus post illum fortè dimidio mi-
 liaris interuallo. Respexit autem subinde,
 quis illi comes itineris obtingeret per nemus
 proximum ituro. Si quidem dies erat ad oc-
 sum decliuior, & sylua immanis ac pericu-
 losa, utpote latrocinij admodum infesta, in-
 stabat. Ante syluam parumper substiterat, **S**perans
 aliquem expectans. Interea videt duos
 aduentantes gradu, è quibus altera erat femi-
 na iuuenis & decora, alter vir terribilis, **I**-
 stam gerens & ensẽ oblongum, atque **L**ac-
 nam indutus coloris atrii. Territus ille **I**ma-
 nis viri illius tetra specie, circumspexit, **Q**ue-
 que, si quis forte à tergo sequeretur. Sed **N**em-
 nem vidit. Cogitauit autem secum: Quod **Q**ui
 homines sunt isti Domine Deus? Quinam **Q**ui
 de hoc nemus penetrare poterò? Quid **Q**uid
 rum est? Mox impressa suo pectori crucis **C**ru-
 ra, ingressus est syluam. In qua cum iam **I**am
 gè processissent, femina prior illum **A**dmirans
 citans quis esset, aut qui vocaretur. **E**xit
 nomen suum feminae. At illa, **N**ouit te, **N**on
 Domine mi ex nomine. Oro confessionem **O**ro
 meam recipias. Cœpit ergo confiteri, **C**onfite-
 tur

Latrone quo-
 dam eminus
 conspecto
 pauet.

Eheu obseruande Domine conqueror tibi in-
 felicitatem meam. En vir iste, qui nos conse-
 quitur, latro est, iugulatque homines tum in
 isto nemore, tum etiam alijs locis, aufertque nū-
 mos & vestes eorum, parcens nemini. Ille me
 fefellit, abduxitque ab amicis meis, cogorque
 illius esse coniunx. His auditis, parum abfuit,
 quin præ horrore Minister deficeret, respici-
 ensque, miserabiliter lustrabat oculis omnia,
 si quem vel videre vel audire liceret. Atqui nec
 vidit, nec audiuit quemquam in opaca illa
 sylua, præter latronem ipsum sequentem. Co-
 gitabat interea. Si sic delassatus fugeris, facile te
 assequetur & perimet. Si clamaueris, non
 est, qui audiat in hac vasta solitudine, eris-
 que nihilominus perditus. Suscipiēsque in cæl-
 lum tristis ac mœrens, ait: Ah Domine Deus,
 quid futurum hodie est misero? O mors quam
 propinqua es. Vbi porro scœmina suam peregit
 confessionem, regressa ad latronem, clam ora-
 bat eum, dicens: Quæso te vir bone, fac illi con-
 fessionem. Apud nostrates ea de ipso existima-
 tio & fides est, quisquis ei confiteatur, quātum-
 vis sceleratus sit, nunquam eum à Deo relictū
 iri. Agè igitur quod te hortor: si fortassis Deus
 illius causa extremis laboranti angustijs opi-
 tulari tibi velit. Dum ita illi inter se susurra-
 rent, terrore correptus Minister, proditum se
 verebatur. At latro ad illum adire cœpit. Quo
 aduentante cum hasta sua, toto tremuit & ex-
 horruit corpore, putans actum de salute sua.
 Nesciebat nanque, quid inter se locuti essent.
 Erat autem loci illius situs eiusmodi, vt Rhen^o

Horrore ma-
 gno concuti-
 tur periculō
 cognito.

M m

iuxta

Latro sua Mi-
nistro pecca-
ta confiteretur.

juxta syluam decurreret, & semita esset in ipso
fluminis littore. Latro autem Ministrum pro-
luit ire ea parte, quæ ad flumen vergebat: ipse
aliud tenebat latus. Ministro igitur non sine
cordis tremore ingrediente, suam latro con-
fessionem exorsus, cuncta illi, quæ perpetrasset
latrocinia explicuit: speciatim verò quoddam
ei commemorauit homicidium nimis quibus
horrendum, vnde toto corde Minister contrem-
uit, dixitq; latro. Quandoque in hanc partem
ni syluam latrocinandi causa, quemadmodum
etiam nunc, oblatuſque mihi fui sacerdos quod-
dam honestus & venerabilis, cui confessus sum
ambulanti mecum perindè vt tu mecum gres-
deris. Deinde absoluta confessione, educto
gladio isto quem cernis, illum transfixi, immo-
lique ex littore in profluentem Rhenum. His
ce verbis & gestibus ac ad spectu latronis imma-
tum expalluit & fractus est Minister, vt gelidus
mortis sudor per eius ora in sinum decurreret,
totuſque obriguit & vox faucibus hæſit, adeo
vt sensibus penè destitueretur: ac subinde ad
latronis gladium oculos referens, obseruauit
quando etiam ipsum eodem confoderet, & ex-
tinctum in fluuium præcipitem ageret. Cum
iam præ angore collabi inciperet, nec habens
vltra vires, vultus eius erat miserabilis, velut
hominis præsentissimum mortis periculum
euadere cupientis. Id vbi animaduertit fecerunt
na latronis socia, occurrens ilicò eum humi
collabentem amplexa est, niteturque eum
erigere, dicens illi: Nihil timeas bone domi-
ne: non patieris quicquam molestiæ. Et latro
ipse

Expetit latro
preces Mini-
stri.

ipse. Multa, inquit, de te bona audini domine, quorum gratia viuere te permittam. Ora Deū, vt mihi misero latroni, extremum trahenti spiritum tua causa subueniat & miserescat. Sub his verbis ad Syltā extrema peruenerunt: atque ecce socius eius ille sub arbore residēs, eius aduentum præstolabatur. Latro cum socia sua antecessit: ac Minister ad suum reptans confratrem in terram corruit, corde simul & corpore toto quodam tremore correpto. Iacente illo sic aliquamdiu, postquam recepit vires, surgēs ceptum confecit iter: rogabatque Deum seridō intimis cum gemitibus, vt latroni illi vellet prodesse spem bonam ac fidem quam erga ipsam Ministrum concepisset, nec eum fineret moriturum condemnari. Præstitit autem illi Deus eiusmodi visum, quo omnino certior factus est de futura latronis salute, ita vt nihil hæsitaret illum seruatum iri.

De periculis submersiois.

CAPVT XXIX.

PRO consuetudine sua quandoque Argētoratum profectus erat. Rediturus domū, in sæuum quendam Rheni gurgitem cecidit, vnaq; libellus, quem pauld ante cōfecerat, cui admodū infestus erat malus spiritus. Dum ergo vi fluminis raptus, in mortis angoribus super aquas deorsum ferretur, nullo illi opem ferrente, benignissimi Dei prouidentia contigit, vt eadem hora iuuenis quidam miles Prusienfis ex Argētorato superueniēs, in ipsum sese fluium perquam impetuofum conijceret,

Multis cuiusdam subsidio à presentissimo mortis periculo extrahitur.

M m 2

& tam